

Şiire Bandırdık Kalemimizi

— Şiir Yürekli · 25 Eylül 2014

Asrın değişmeyen coğrafyasında

Ayaklar baş, başlar ayak olunca

Zulüm kılıcını yaman çalsa da

Eyvallah demedik kula kulluęa

Giyinip asalet elbisemizi

Şiire bandırdık kalemimizi

Aęıtlar, sürgünler,muhbir yüzleri

Canımızdan usandırdı bizleri

Yaşadık ölmeden kor cehennemini

Tutmaz oldu yüreğimizin dizleri

Umut rüzgarıyla açıp yelkeni

Bandırdık şiire kalemimizi .

Yiten canlar ile kanayıp durduk

Bütün saatleri acıya kurduk

Kederi şişeye kadehe vurduk

Ne intikam aldık ne hesap sorduk

Üstümüzde sağır dilsiz gökyüzü

Şiire bandırdık kalemimizi .

Bir acı kahvenin kırk yıl hatrına

Can simidi gibi sarıldık dosta

Kazık yedik günde belki üç posta

Acemi çıraktık olduk baş usta .

Vurmak için taşlara serimizi

Şiire bandırdık kalemimizi .

Gün oldu aşk ile yandı canımız

Hasreti soludu hep sol yanımız

Talan oldu yediveren bağımız

Yağmura karıştı gözyaşlarımız

Susturmak için vesvesemizi

Bandırdık şiire yüreğimizi .

Mutluluğa ramak kala kaçırdık

Hayal yüklü ne balonlar uçurduk

Coşkun ırmak idik akıp durulduk

Hayat yokuşunda koştuk yorulduk

Duysun diye sağırlar sesimizi

Bandırdık şiire kalemimizi .

MÇK